

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Feria 2. Pentecostes. De fine, ob quem Deus Spiritum sanctum nobis misit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

*Utere tribus hisce causis ad movendum Deum, Majus:
ut spiritum sanctum tibi mittat, nempe ejus bonitate,
ejus misericordia, & meritis filij sui.
An negare tibi potest, quod validis adeo rationibus nixus petieris?*

Ego rogabo pro vobis Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobis scum in æternum. *Ioan. 14. 16.*

Repleti sunt omnes spiritu sancto, qui vacui erant. *Humbert.*

FERIA II. PENTECOSTES.

De Fine, Propter quem Deus
Spiritum sanctum nobis misit,

I.

PRimus finis, ob quem Deus spiritum sanctum nobis misit, erat, ut de filio suo testimonium redderet spiritui, & cordi nostro. Spiritui quidem nostro, ut tria perfectè in Christo cognosceremus, quæ juxta Apostolum absolutam Christi notitiam comprehendunt; nempe 1. ejus divinitatem, & perfectionum ipsius amplitudinem. 2. magnitudinem obligationum, quibus ei obstringimur ob bona, quæ nobis accersivit. 3. magnitudinem spei, quam in eo ponimus ob bona, quæ nobis pollicem.

ce-

Majus.

cetur. Hæc cognitio Christi perfecta procreabit in nobis amorem, ut vocant, appetitativum Majestatis ipsius; qui amor nos impeller ad omnia præ ipso contemnenda; sincerum gratiæ animi sensum erga ejus benignitatem, quæ nos excitabit ad omnia ei consecranda, & confidentiam perfectam in ipsius promissis, quæ nos animabit ad omnia ab ipso speranda. Hoc est testimonium, quod spiritus sanctus de Christo dedit spiritui nostro, dum nos eum cognoscere docuit; & cordi nostro, dum ipsius nobis ingeneravit amorem, qui perfectam sanctitatem constituit. Cedo: etiamne tibi spiritus sanctus hoc testimonium reddidit? an forsan eum audire recessasti?

II. Alter finis, ob quem spiritus sanctus venit, erat, ut Apostolos veritatum, quas Christus eos docuerat, commoneret, quod eas melius penetrarent, & amarent. Erant illæ, quas eos docuerat, veritates sublimissimæ; sed eorum captum excidentes. Et ipsi horum nihil intellexerunt. Si enim eas comprehendissent, offendiscuntur iam inde accepissent, quemadmodum Petrus, cum ei Magister suus de suis crucifixibus loqueretur. Denique eorum mox fuere obliti, adeò, ut, cum Servator in

Juggeret vobis omnia quæcumque dixero vobis.

Ioan. 14. 26.

Luce 18. 34.

Cæs.

Cæna ipsis proposuisset elegantia illa de Majus, humilitate documenta, momento pōst eorum penitus immemores inter se disceptarent : quis eorum major esset ? sed , ut primū Spiritus sanctus super eos descendit , prorsus se mutatos sensere. Is illorum mentibus ita impressit omnes illas insignes veritates , ut eas perfectè intelligerent , probarent , & exercerent , earumque præstantiam alijs etiam feliciter persuaderent. Et isti homines , qui cruciatus , & depresiones Magistri sui offenditionis ansam esse judicārant , postmodum injurias , & persecutions pro eo tolerare jucundum , & summè honorificum esse existimārunt. Quanta mutatio ! hanc Spiritus sanctus operatus est.

Luc. 9.

III. Tertius finis , ob quem Spiritus sanctus è Cælo in mundum se demisit , erat , ut eum reprehenderet , argueret , & condemnaret , quod in Christum IEsum non credidisset. Is tria hominum genera infidelitatis damnabit . 1. Iudæos , dum eos convincet injuriæ , quam admisere , dum è manifestis , quæ illorum Messias pro ipsis mortuus edidit , misericordiæ signis ansam offenditionis , & ex opere Redemptionis occasionem reprobationis incurrendæ sumpserunt . 2. Ethnicos , quibus ostendet,

Cum venerit
ille , arguet
mundum de
peccato quia
in me non
crediderunt .
Joan 16.
v 8. & 9.

N det,

Majus,

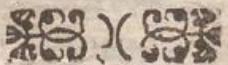
det, quām cæci, & iniqui fuerint, dum mysteria tot miraculis comprobata, ut rem fatuam traduxere. 3. Denique condemnabit infidelitatem, vel potius fidem emor tuam tot Christianorum, qui, cūm IEsum

Rom. 1. v. 21. Christum Deum suum esse cognovissent, non sicut Deum suum glorificaverunt. Quia fidei suæ per mores corruptos infamiae notam asperserent, & per improbam vitam veritatem, quas se credere profitebantur, impugnârunt. Heu! an non morum tuorum improbitas metum tibi incutit, ne magna hujus condemnationis pars in te cadat?

Ora Spiritum sanctum, ut in cor tuum descendat completurus consilia, ob quæ in mandatum venit, post habitis obstaculis, quæ ipsis ponis.

Cum autem venerit Paraclitus, docebit vos omnem veritatem. *Joan. c. 16. 13.*

Credis in Christum? fac opera Christi, ut vivat fides tua. *Bern. in Cant.*

FE